

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010384
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4423010384.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30. 11. 2023 sp. zn. 1T/44/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14. 02. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným v bode 1 zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2 zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v bode 1)

dňa X.X.XXXX v čase okolo XX.XX h, v C. D., v byte činžového domu, na E. F. G. XXXX/XX, po predchádzajúcej slovnej hádke s matkou svojich maloletých detí, s poškodenou D. C., narodenou XX.XX.XXXX, trvale bytom E. G. XXXX/XX, C. D., túto fyzicky napadol tým spôsobom, že ju viackrát udrel železnou rúčkou od metly do rôznych častí tela takou silou, že spôsobil poškodenej D. C., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. G. XXXX/XX, trieštivú dislokovanú zlomeninu bázy stredného článku tretieho prsta ruky, mierny opuch a hematóm v čelovej oblasti, hematóm na krku ventrolaterálne vľavo, pomliaždenie a hematómy stehna obojstranne, zranenie ktoré si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosti viac ako 42 dní,

v bode 2)

dňa X.X.XXXX v čase asi o XX.XX h na adrese E. G. XXXX/XX H. C. D., v byte činžového domu, po predchádzajúcej slovnej hádke sa vyhrážal matke svojich maloletých detí, poškodenej D. C., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. G. XXXX/XX, C. D. so slovami: „dolámem ťa celú, to čo si dostala včera, ešte nebolo nič oproti tomu, čo ťa čaká dnes“ a následne sa jej vyhrážal, že ju zabije, konanie ktoré vzbudilo u poškodenej D. C., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. G. XXXX/XX, C. D., dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Súd I. stupňa podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť, uvedenú v § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov s tým, že na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., § 73 ods. 5 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. súd I. stupňa uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol, že spáchanie skutkov, uvedených v obžalobe, mal preukázané z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného v rámci rozhodovania o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby, kde na začiatku výsluchu sa v plnom rozsahu priznal k spáchaniu skutkov a ľutoval svoje konanie, pričom popísal priebeh incidentov, keď potvrdil, že dňa XX. XX. XXXX došlo medzi ním a poškodenou k vzájomnej potýčke z dôvodu, že poškodená si písala s cudzími chlapmi, pričom potvrdil, že je pravdou, že poškodenú fyzicky napadol, a to štyrmi až piatimi údermi, fackou na tvár, priznal, že poškodenej spôsobil zranenie, a to zlomený prst, hoci poprel, že poškodenú udrel tyčou a že k zlomenine došlo tým spôsobom, že poškodenej zabuchol ruku do dverí. Zranenia poškodenej mal súd I. stupňa za dostatočne preukázané na základe záverov znaleckého posudku, kde znalec konštatoval, že zranenia vznikli práve XX. XX. XXXX napadnutím obžalovaného, pričom sám obžalovaný potvrdil facku na tvár a zlomený prst. Znalec MUDr. Rastislav Rozboril, ktorý vypracovával znalecký posudok, vychádzal zo zdravotnej dokumentácie, z lekárskeho nálezu, ako aj zo samotnej lekárskej správy I. J. K., L. C. M. N. C. D. zo dňa XX. XX. XXXX a z chirurgickej ambulancie zo dňa XX. XX. XXXX, z fotodokumentácie zranení, pričom na základe uvedených správ, ako aj znaleckého posudku boli zistené zranenia poškodenej, a to trieštivá dislokovaná zlomenina stredného článku tretieho prsta pravej ruky, hematóm v čelovej oblasti hematóm v čelovej oblasti hlavy, hematóm na ventrolaterálnej strane krku vľavo, pomliaždenie s hematómom na pravom a ľavom stehne, pričom najzávažnejším zranením bola zlomenina bázy stredného článku tretieho prsta pravej ruky, ktoré kvalifikoval ako zranenie ťažké, znalec však konštatoval, že v prípade poškodenej nedošlo k poškodeniu životne dôležitého orgánu, úrazové zmeny si síce vyžiadali dĺžku liečby viac ako 42 dní, poškodená však nebola závažným spôsobom obmedzovaná v obvyklom spôsobe života, nebola odkázaná na neodkladnú zdravotnícku starostlivosť, ani na pomoc druhej osoby, preto súd I. stupňa zhodne s obžalobou zotrval na kvalifikácii ujmy na zdraví poškodenej podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona, keďže podľa znaleckého posudku neboli naplnené znaky ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 odsek 3 písmeno i/ Trestného zákona.

Tvrdenie obžalovaného, že zlomeninu prsta spôsobil poškodenej privretím ruky do dverí, mal súd I. stupňa za vyvrátené a preukázané jednak výpoveďou poškodenej D. C., ktorá zhodne vypovedala o spôsobe zranenia prsta pri každej svojej výpovedi od začiatku trestného konania, pričom zranenia, ktoré boli poškodenej spôsobené na stehnách, a to pomliaždenie s hematómom, zodpovedali výpovedi poškodenej, že obžalovaný ju šľahal tyčou od metly po nohách, ako aj s konštatovaním znalca, že vznikli pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru a skutočnosť, že na obrazovom zázname predloženom obžalovaným má v rukách rúčku od metly poškodená, súd I. stupňa konštatoval, že to nenasvedčuje tomu, že obžalovaný jej ju nemohol následne vziať a udierať ju ňou. Na základe vykonaného dokazovania súd I. stupňa vyjadrenie znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý na otázku obhajoby, či zranenia poškodenej mohli vzniknúť iným spôsobom, nepovažoval za zásadné, pretože zranenia a spôsob zranenia poškodenej hodnotil s poukazom na reťaz dôkazov produkovaných v konaní.

Obhajobu obžalovaného, že poškodená je drogovo závislá a že sama poškodená napádala obžalovaného, súd I. stupňa nepovažoval za relevantnú s poukazom na predmet konania, pričom zo znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Bernáta mal súd I. stupňa za preukázané, že práve obžalovaný je osobou závislou na psychostimuláciách, čo aj sám priznal užívanie pervitínu, je rovnako závislý ako poškodená, pričom daná skutočnosť nebola relevantná vo vzťahu k výpovedi poškodenej. Súd I. stupňa, vzhľadom na tieto skutočnosti, odmietol návrh obhajoby na ustanovenie znalca na skúmanie vierohodnosti výpovedi poškodenej v súvislosti s užívaním návykových látok a vo vzťahu k sklonom k fabulácii.

Obžalovaný poprel, že dňa XX. XX. XXXX sa vyhrážal poškodenej, že ju celú doláme a že ju zabije, avšak potvrdil, že v minulosti boli medzi nimi hádky, ale fyzické násillie nie a taktiež potvrdil, že v minulosti sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej D. C., keď sa vzájomne napadli.

Spáchanie skutkov obžalovaným mal súd I. stupňa preukázané aj z výpovede poškodenej D. C. tak z prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa, pričom tieto výpovede korešpondujú aj s obsahom trestného oznámenia poškodenej, keď poškodená zhodne vo všetkých výpovediach popisovala priebeh skutkov, keď opísala hádku medzi ňou a obžalovaným dňa XX. XX. XXXX, kedy ju obžalovaný napadol tyčou od metly v spálni, ktorou ju šľahal aj po nohách, preto sa schovala pod paplón a ako sa rukami bránila, udrel jej prst a dal jej aj pästou do tváre a dňa XX. XX. XXXX ráno potom, čo vstali, obžalovaný jej povedal, že celý deň bude týrať jej dcéru a vyhrážal sa, že všetkých zabije, čo u nej vzbudilo strach. Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní mal súd I. stupňa preukázané,

že útoky voči nej zo strany obžalovaného pretrvávajú od roku XXXX najmä vo forme hádok, ktoré prechádzajú do fyzického útoku z dôvodu hádok najmä pre peniaze, ktorú skutočnosť mal súd I. stupňa podporenú aj výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý potvrdil, že v minulosti sa voči poškodenej dopustil násilného konania, ako aj fyzického útoku, ktorá skutočnosť vyplýva aj z výpisu z centrálnej evidencie priestupkov ako priestupok zo dňa 21. 06. 2021.

Spáchanie žalovaných skutkov mal súd I. stupňa ďalej preukázané aj z výpovede svedkyne A. C. - matky poškodenej, ktorá síce nebola priamym svedkom žalovaných skutkov, avšak v čase druhého incidentu, t. j. dňa XX. XX. XXXX počas vyhrážok s obžalovaným je poškodená telefonicky volala, pričom telefón mala na hlasnom odposluchu a táto svedkyňa potvrdila, že obžalovaný poškodenej škaredo nadával, že ju zbije, pričom vyhrážal sa, že dá do poriadku svedkyňu, D. aj poškodenú, pričom poškodená svedkyňa hovorila "mami on ma zabije".

Vyhrážky obžalovaného zabitím mal súd I. stupňa preukázané aj z prepisu záznamu zo systému O. zo dňa XX. XX. XXXX, kedy svedkyňa A. C. nahlasovala udalosť a uvádzala, že obžalovaný bije dcéru nejakou palicou, vyhráža sa jej, že ju zlikviduje, škaredo kričí.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku sa vysporiadal aj s odmietnutím navrhovaného dokazovania, výsluchom svedkov N. H. a L. L., ktorých vypočutie navrhoval obžalovaný s tým, že malo ísť o osoby drogového prostredia, pričom takéto osoby považoval za nedôveryhodné a v priebehu trestného stíhania neboli obžalovaným uvádzané.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení všetkých skutočností, súd I. stupňa dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania, ktorým tak v bode 1, ako aj v bode 2 naplnil zákonné znaky horeuvedených trestných činov.

Ohľadom ukladaného trestu súd I. stupňa pri jeho ukladaní vychádzal z odpisu z registra trestov, z centrálnej evidencie priestupkov, správy obce B., z hodnotenia ÚVTOS Nitra, ako aj zo znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Bernáta MPH, ako aj zo spôsobu páchania násilnej trestnej činnosti voči jemu blízkej osobe a dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je potrebné na neho pôsobiť represívne. V prípade obžalovaného zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že zistil len dve priťažujúce okolnosti a tak upravoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a tak ukladal trest v sadzbe 20 mesiacov až 3 roky, pričom za postačujúci považoval trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súd I. stupňa zároveň obžalovanému ukladal aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, a to s poukazom na závery znaleckého posudku, v ktorom bola konštatovaná závislosť obžalovaného na psychostimuláciách.

O nároku na náhradu škody poškodenej spoločnosti F. D. N., I. súd I. stupňa nerozhodoval, nakoľko táto organizácia si svoj nárok na náhradu škody neuplatnila riadne a včas, pretože do skončenia vyšetrovania neuviedla, v akej výške si nárok na náhradu škody uplatní.

Obžalovaný v zákonnej lehote odvolaním napadol rozsudok súdu I. stupňa. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojej obhajkyne, uviedol, že jeho odvolanie smeruje do výroku o vine, ako aj výške trestu.

Namietal, že v rámci trestného konania bol opakovane poučovaný o tom, že je povinný vypovedať pred súdom pravdu, inak sa môže dopustiť trestného činu krivej výpovede v zmysle § 346 Tr. zák. Poučenie obžalovaného o možnosti dopustenia sa uvedeného trestného činu je tak v priamom rozpore s § 121 Tr. zák., ktorý zakotvuje prísny zákaz donucovania obžalovaného k priznaniu alebo k jeho výpovedi. Uvedeným konaním súdu I. stupňa tak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces spočívajúci v zjavnom porušení procesných ustanovení.

V rámci výsluchu poškodenej na hlavnom pojednávaní nebolo jeho obhajcovi umožnené vykonať dôkaz, a to videonahrávku založenú do spisu, na ktorej bola zachytená poškodená. Dôvodom, prečo nebola nahrávka vykonaná, bolo nedostatočné technické vybavenie pojednávacej miestnosti. V rámci výsluchu poškodenej bolo v záujme obhajoby prehrať samotnej poškodenej predmetné videonahrávky a vyžiadať si jej stanovisko k zachytenému konaniu. Na strane súdu I. stupňa tak neboli vykonané všetky dôkazy obhajoby, ktoré by prispeli k náležitému zisteniu skutkového stavu v predmetnej veci.

Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že poškodená je drogovovo závislou osobou a bolo jej ubližované zo strany tretích osôb. Do spisu bolo založených niekoľko dôkazov, ktoré potvrdzovali, že poškodená bola

fyzicky napádaná zo strany tretej osoby. Bližšie sa však poškodená k tejto skutočnosti nevyjadrovala, keďže súd I. stupňa sa týmito skutočnosťami odmietol ďalej zaoberať. Súd I. stupňa nezohľadňoval ani skutočnosť, že poškodená nevedie riadny život a sama slovne a fyzicky napádala jeho osobu, čo bolo preukázané a videonahrávkami založenými do spisu. Mal za to, že v rámci trestného konania nebolo dostatočne preukázané, že všetky údajné zranenia poškodenej, ktoré boli posudzované znalcom, vznikli práve v deň, kedy mal údajne napadnúť poškodenú, teda dňa XX. XX. XXXX a dňa XX. XX. XXXX. Podľa jeho názoru v tomto prípade chýba uvedenie dôkazov, ktoré by po ich zhodnotení dostatočne odôvodňovali záver, že trestný čin bol spáchaný, že ho spáchal on a spôsobom, ktorý bol uvedený k obžalobe. Minimálne nebolo bez pochybností zistené, že zranenia poškodenej skutočne vznikli dňom XX. XX. XXXX alebo XX. XX. XXXX, že boli spôsobené jeho osobou, a nie inou, treťou osobou.

K prečinu nebezpečného vyhrážania obžalovaný uviedol, že obligatórny znak skutkovej podstaty, možnosť vzbudenia dôvodnej obavy u poškodenej nebol dostatočne preukázaný, jeho konanie nevzbudilo u poškodenej obavu, či strach, keďže sama poškodená uviedla, že po jeho prepustení na neho čaká, že sa k nej vráti. Takýmto spôsobom sa vyjadruje poškodená aj v listoch, ktoré mu zasiela, čo potvrdila aj v rámci svojho výsluchu pred súdom I. stupňa. Tak isto nebol potvrdený fakt, že vzťah medzi ním a poškodenou nebol dlhodobý ideálny. Takáto komunikácia medzi nimi bola normálna a bežná, a preto, keby došlo k takým vyjadreniam z jeho strany, nemohlo to vzbudiť u poškodenej žiadnu dostatočnú dôvodnú obavu.

V závere podaného odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť na rozhodnutie súdu I. stupňa, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozhodol sám vo veci tak, že ho oslobodí spod obžaloby v plnom rozsahu.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry nové Zámky, ktorý vyslovil, že rozhodnutie súdu I. stupňa považuje za zákonné a dôvodné tak čo do výroku o vine, ako i vo výroku o uloženom treste, pričom dôvody podaného odvolania považoval za neopodstatnené.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti poškodenej a jej splnomocnenca, za splnenia zákonných podmienok.

Obhajca obžalovaného pred odvolacím súdom poukázal na písomné dôvody podaného odvolania a uviedol, že nad rámec skutočností, ktoré sú v podanom odvolaní uvedené, nechcel nič doplniť, ani uviesť. V konečnom návrhu s poukazom na bod 2 podaného odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný poukázal na skutočnosti uvedené v písomných dôvodoch podaného odvolania, nad rámec ktorého na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom nechcel nič uviesť, ani doplniť a v konečnom návrhu sa stotožnil s návrhom obhajcu a žiadal, aby rozsudok súdu I. stupňa bol zrušený a vec bola vrátená tomuto súdu.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí konštatoval, že súd I. stupňa vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré následne aj správne právne vyhodnotil. Trest uložený súdom I. stupňa z hľadiska jeho druhu a výmery taktiež považoval za zákonný a správne bolo uložené aj ochranné opatrenie. Z uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a navrhol postupovať podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Poukázal na všetky vo veci vykonané dôkazy, pričom tieto hodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne, pričom vykonané dôkazy tvoria reťaz logických dôkazov, na základe ktorých dospel k správny skutkovým a právnym záverom.

Ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať závery súdu I. stupňa. Spáchanie skutkov pod bodom 1, ako aj pod bodom 2 mal aj odvolací súd za preukázané nielen na základe výpovede poškodenej D. C., ale aj na základe vypočutých svedkov a záverov znaleckého dokazovania. Aj samotný obžalovaný sa v podstate priznal k spáchaniu skutku, avšak nie takým spôsobom, ako bolo uvedené v skutku pod bodom 1, ako aj pod bodom 2. Vo svojej výpovedi obžalovaný potvrdil skutočnosť, že spolužitie medzi ním a poškodenou nebolo ideálne, hádky boli na dennodennom poriadku, a preto jeho konanie u poškodenej podľa jeho názoru nemohlo vzbudiť dôvodnú obavu z konania predpokladaného predovšetkým pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Obžalovaný vo svojej výpovedi namietal, že zranenia, ktoré sú popísané pod bodom 1 napadnutého rozsudku, poškodenej neurobil, pričom poukázal na videonahrávku, ktorú predložil na súde I. stupňa a z ktorej má vyplývať práve opačná situácia, že poškodená útočila na neho železnou rúčkou od metly. Táto skutočnosť bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou samotnej poškodenej, ako aj závermi znaleckého dokazovania, vyplývajúcimi zo znaleckého posudku MUDr. Rastislava Rozbolila, PhD., MPH, ako aj z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, ktorý potvrdil, že zranenia poškodenej vznikli priamym pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, po opakovaných úderoch tupým predmetom väčšou silou a prudkosťou, pričom dané zranenia, predovšetkým trieštivá dislokovaná zlomenina stredného článku tretieho prsta pravej ruky mohli vzniknúť po údere tupým predmetom (pričom znalec sa stotožnil aj s nástrojom, a to železnou tyčou od metly). Samotný znalec v znaleckom posudku konštatoval, že v prípade poškodenej nedošlo k ohrozeniu, ani poškodeniu životne dôležitého orgánu a jej úrazové zmeny, ktoré utrpela, si vyžadovali dĺžku liečby viac ako 42 dní, pričom pracovná neschopnosť nebola podľa znalca jediným a zďaleka nie rozhodujúcim kritériom pri rozhodnutí závažnosti poranenia. Ako vyplýva zo spisového materiálu, poškodená bola ošetrovaná dňa XX. XX. XXXX, P. XX. XX. XXXX bola hospitalizovaná, dňa XX. XX. XXXX jej boli odstránené stehy, ako aj ortéza a od XX. XX. XXXX začala s rehabilitáciou. Súd I. stupňa v rámci výpočtu vykonaných dôkazov správne poukázal aj na listinné dôkazy, ktoré boli zabezpečené tak v priebehu prípravného konania, ako aj pred ním samotným a správne tak dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu a následne správne právne kvalifikoval toto konanie pod bodom 1 ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., a to s poukazom na ustanovenie k§ 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2 ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 1399 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania namietal nesprávne poučenie, v rámci ktorého bol opakovane poučovaný o tom, že je povinný vypovedať pred súdom pravdu, inak sa môže dopustiť trestného činu krivej výpovede v zmysle § 346 Tr. zák. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť že obžalovaný bol riadne poučený v zmysle § 34 ods. 1 až ods. 5 Tr. zák., § 120 ods. 1, ods. 2, § 121 ods. 2, ods. 3 a § 345 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Obžalovaný tak nebol poučený v zmysle § 346 ako svedok pred súdom, ale v zmysle § 345 ako osoba, ktorá sa môže dopustiť trestného činu krivého obvinenia. Z uvedeného tak nie je možné konštatovať, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu I. stupňa a k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces spočívajúci v zjavnom porušení procesných ustanovení.

Obžalovaný ďalej namietal neumožnenie vykonania dôkazu počas výsluchu svedka, a to prehratie videonahrávky v rámci výsluchu poškodenej, aby sa táto k nej vyjadrila v rámci svojho výsluchu. V tomto smere je potrebné uviesť, že súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. 11. 2023 uvedený dôkaz v zmysle § 270 ods. 2 Tr. por. vykonal, a to prehratím audiovizuálneho záznamu, doručených

súdu I. stupňa obhajkyňou obžalovaného v podobe MP3, preukazujúce napadnutie obžalovaného poškodenou metlou, ako aj nahrávkou z účtu poškodenej na sociálnej sieti. Obžalovaný bol prítomný pri vykonávaní týchto dôkazov, pričom sa k nim nevyjadril, hoci mu to bolo umožnené. Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal aj s týmito dôkazmi, pričom so závermi súdu I. stupňa ohľadne týchto dôkazov sa stotožnil aj odvolací súd.

S námietkami obžalovaného ohľadom osoby poškodenej sa súd I. stupňa vysporiadal v písomne vypracovanom rozhodnutí, keď obhajobu obžalovaného, že poškodená je drogovovo závislá a že sama napádala jeho osobu, vyhodnotil súd I. stupňa za nie relevantnú, a to s poukazom na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Bernáta, MPH, so záverov ktorého mal preukázané, že obžalovaný je osobou závislou na psychostimulanciách, pričom aj sám obžalovaný priznal užívanie pervitínu, ako aj to, že je rovnako závislý ako poškodená, pričom samotná skutočnosť nebola podľa názoru súdu I. stupňa (ako aj odvolacieho súdu) relevantná vo vzťahu k výpovedi poškodenej, ktorá neustále zhodne vypovedala o tom, čo prežila a z toho dôvodu neboli ani pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodenej, pričom jej výpoveď bola v priamej súvislosti aj s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. Ani odvolací súd nebol toho názoru, že bolo potrebné doplniť dokazovanie smerom, ako navrhol obžalovaný, teda vypočuť ďalšie osoby, ktoré by mali potvrdiť, že zranenia poškodenej v dňoch XX. XX. I. XX. XX. XXXX boli spôsobené inou osobou ako obžalovaným.

Čo sa týkalo námietok obžalovaného vo vzťahu k právnej kvalifikácii jeho konania uvedeného pod bodom 2 napadnutého rozsudku, teda prečinu nebezpečného vyhrážania, že poškodená sama uviedla, že po prepustení na neho čaká, že sa k nej vráti, táto skutočnosť nevyvracia skutkové, ani právne závery súdu I. stupňa. Tieto sú založené na vykonaných dôkazoch, ktoré ani odvolací súd nemá dôvod spochybňovať. Ani dlhodobé nezhody a takáto komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou, ktorú nazval obžalovaný ako normálnu a bežnú, nemohli spochybniť závery súdu I. stupňa.

Súd I. stupňa pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. s tým, že v prípade obžalovaného správne zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom pri osobe obžalovaného aj odvolací súd zistil len existenciu dvoch priťažujúcich okolností, a to priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že obžalovaný svojím konaním spáchal viac trestných činov a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, a to s poukazom na odpis z registra trestov. Súd I. stupňa správne ukladal trest podľa prísnejšieho trestného činu, pričom prísnejším vzhlľadom na zákonnú sadzbu uvedenú v Trestnom zákona bol prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., kde je uvedená zákonná sadzba vo výmere 1 rok až 3 roky. Keďže pri osobe obžalovaného boli zistené len priťažujúce okolnosti, súd I. stupňa správne upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., teda zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu a tak ukladal trest odňatia slobody v rozmedzí 20 mesiacov až 3 roky. Keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, súd I. stupňa správne ukladal trest aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák., teda úhrnný trest odňatia slobody, pričom trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nebolo množné považovať za neprimerane prísny trest, a to nielen vzhlľadom na okolnosti prípadu, jeho následok, ale aj vzhlľadom na osobu obžalovaného. Na výkon uvedeného trestu súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. teda do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Vzhlľadom na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Jána Bernáta, MPH, ktorý konštatoval u obžalovaného závislosť na psychostimuláciách a konštatoval, že v prípade, ak by obžalovaný pokračoval v ich užívaní, jeho pobyt na slobode by bol z psychiatrického hľadiska nebezpečný, súd I. stupňa správne uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou (pričom znalec odporučal nariadenie liečenia ambulantnou formou).

O nároku na náhradu škody súd I. stupňa taktiež správne rozhodol, keď o ňom nerozhodol, a to z toho dôvodu že poškodená spoločnosť Union zdravotná poisťovňa a. s. si síce v rámci výsluchu počas prípravného konania svoj nárok na náhradu škody uplatnila, avšak v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. si ho neuplatnila riadne do skončenia vyšetrovania, keď neuviedla, v akej výške si nárok na náhradu škody uplatňuje a nepredložila ani vyčíslenie škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej D. C..

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti, odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.